

Forskningsministeren (Jan Trøjborg):

Til hr. Kolstrup vil jeg gerne sige, at jeg tog det som udgangspunkt – denne misforståelse, der er opstået – at vi kunne lave et primitivt instrumentarium, der sagde, at antallet af patenter er afgørende for kvaliteten på et enkelt institut.

Imidlertid kan det naturligvis godt tænkes, at vi får aftalt udviklingskontrakter med institutter, der gerne vil måles på f.eks. patenterne eller publikationerne. Det kan ikke udelukkes, at vi finder frem til et sådant instrument i forhold til specifikke institutter. Jeg gav bare et eksempel på et institut, hvor det ville være meningsløst at gøre det.

Men det, jeg lægger vægt på, er, at vi får en grundig debat, en åben debat med Folketingets partier, med de videregående uddannelsesinstitutioner, der skal arbejde med dette instrument, nemlig universiteterne, således at vi får gennemført et forsøg på at gøre tingene endnu bedre ved at tage et instrument i brug, som er udviklet i et samarbejde med institutionerne selv.

Jeg vil naturligvis ikke udelukke, at der er et institut, der mener, at det kan være en interessant parameter at benchmarke sig på. Så udelukket er det naturligvis ikke, men det er bestemt ikke, som det er kommet til udtryk i dagspressen, et instrumentarium, som vi lægger megen vægt på.

Til fru Antorini vil jeg sige, at man altid kan diskutere specifikt og detaljeret omkring forskningsbevillinger. Men det, jeg gerne vil rette op på, er den misforståelse, at universiteterne som sådan en bloc var skåret ned, når vi tværtimod har en situation, hvor der er kommet flere midler til universiteterne. Og det er rigtigt, at der er en intens og en god diskussion – det skal der også være – om, hvor meget der nu skal være fuldstændig frie midler, ubundne midler, og hvor meget der skal være programsatsninger.

Den diskussion vil jeg meget gerne tage, når der bliver god tid til det i forbindelse med den forskningsmæssige redegørelse. Jeg mener bare, det er lidt primitivt for Folketinget at stille det op på en måde, som om Folketinget ikke også er interesseret i, at der gives forskningsmidler gennem programmidler. Det er jo ikke mindst Folketinget, der har taget initiativ til, at en række områder får høj prioritet. Lad mig nævne miljø, lad mig nævne sundhed inden for fødevarerområdet, lad mig nævne velfærdsforskning, bare for at tage nogle enkelte af de initiativer, der er taget, ikke mindst efter debatter i

Folketinget i de senere år. Lad os endelig komme tilbage til det.

Men det billede, der gerne skulle stå, skulle meget gerne være det rigtige billede, nemlig at der er tilført forskningen betydelige, betragteligt flere midler i de senere år, og at det har været helt nødvendigt. Udgangspunktet var heller ikke for højt, det er ikke det, jeg siger, men jeg siger bare, at der har været en fælles indsats. Det er ikke en, regeringen har stået bag alene. Det er et bredt flertal i Folketinget, der har stået bag den, ikke mindst har Socialistisk Folkeparti været en ihærdig støtte for flere bevillinger, både til forskning og i det hele taget til uddannelsen på universitetsniveau. Og det vil jeg selvfølgelig gerne kvittere for, men benytte lejligheden til at rette op på en måske beskeden misforståelse.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest vil jeg gerne sige mange tak for debatten. Jeg synes, der har været utrolig mange gode indlæg, set fra hver sin side. Men samlet set synes jeg, debatten i dag viser et Folketing, som er engageret, optaget, har en stor grad af indlevelse i forhold til vores uddannelsessystem og ser det som grundlag for det danske samfund. Det er jeg meget glad for.

Jeg er også meget glad for de konkrete, gode input, betragtninger og ideer, som er blevet udtalt fra talerstolen her i dag, for jeg synes, det giver udgangspunkt for en fin diskussion i efteråret i forhold til de lovforslag, som regeringen vil fremsætte, og i forhold til de ideer, som også vil komme til at præge foråret.

Jeg vil forsøge at svare på nogle af de ting, som er blevet rejst, men måske også forsøge at sætte lidt flere ord på nogle af de ting, jeg sagde i min indledning.

Jeg tror, det er helt afgørende, at vi fastholder det udgangspunkt, at folkeskolen er grundlaget for vores uddannelsessystem, og at vi også gør det på en sådan måde, at vi respekterer den aftale, som er indgået, »Folkeskolen år 2000«. Jeg synes, det er helt afgørende, at man med den aftale har vist, at der er kræfter i kommunerne, hos lærerne, i ministeriet til at sørge for, at den folkeskolelov, som blev vedtaget i 1993, bliver til virkelighed på den enkelte skole.

Det, som vi jo så er forpligtet til at holde os for øje, er, at år 2000 faktisk er en meget snarlig dato, og vi bliver nødt til at forholde os til, hvordan vi kommer videre derfra.